

Vélemény

DÉNES
FERENC

SPORTKÖZGAZDÁSZ

CSAK IDŐ KÉRDÉSE

Háromszori sikertelen próbálkozás után negyedszerre sikerült: Budapest 2020-ban négy mérkőzés erejéig labdarúgó Európa-bajnokságnak ad otthont. A városi legendák szerint mindannyiszor jobb pályázataink voltak, mint a 2004-ben, a 2008-ban és a 2012-ben velünk szemben nyertes rendezőknek, de a kellő számú szavazat valahogy mindig elmaradt.

Mitől lettünk éppen most sikeresek?

Legfőképpen attól, hogy az európai szövetség (UEFA) az először 1960-ban kiírt kontinensviadal 60. évfordulóját nagy összeurópai futballpartival akarja megünnepelni. Így a korábbiakkal ellentétben nem egy ország futballszövetségének adta a rendezés jogát, hanem 13 európai város közös szervezésére bízta az eseményt. A részekre bontott Eb-hez viszont elég egy nagy befogadóképességű, kiváló stadion, megfelelő méretű és minőségű idegenforgalmi infrastruktúra és rendezési tapasztalat. Budapest világváros, népszerű turisztikai célállomás, számos sikeresen megrendezett sportvilágesemény házigazdája – ideális otthon négy Eb-mérkőzésnek.

A probléma most is, mint a három bukott pályázatunkkal mindig, a megfelelő futball-létesítmény hiánya. És ebben van a másik nagy változás a korábbi sikertelen pályázatainkhoz képest. Nagy kapacitású, világszínvonalú stadionunk most sincs ugyan, de az UEFA döntéshozói már elhiszik, hogy 2020-ban lesz. Ahogy az UEFA pályázatértékelő bizottsága is kiemelte, Magyarországon négy éve a futball minden területén komoly fejlesztés folyik, amelynek keretében két, az Eb léptékéhez képest ugyan kis kapacitású, de a szab-

ványoknak mindenben megfelelő stadion már megépült, újabbak előkészítése van napirenden, és az Eb-mérkőzéseknek helyet adó Puskás-stadion újjáépítésének programja is véglegesedik.

A labdarúgás reformjához mélyreható futball- és közpolitikai változások kellettek. A korábbi pályázatainkat félszívvel támogatták

Már elhiszik

„Nagy kapacitású világszínvonalú stadionunk most sincs ugyan, de az UEFA döntéshozói már elhiszik, hogy 2020-ban lesz.”

a politikai erők, most viszont talán a négy Eb-mérkőzésnél is messzebbre tekintően, teljes mellszélességgel állt mögötte a kormányzat. Magát a pályázatot pedig egy erős, jól szervezett – a nemzetközi gazdasági életben számon tartott elnök vezette – Magyar Labdarúgó Szövetség nyújtotta be.

Végül, de nem utolsósorban a lobbisták tanultak a korábbi kudarcokból. Rendezési jogot nem jó tanulmányokkal kell nyerni, hanem kiváló sportdiplomáciával. 2012-ben FIFA-kongresszust rendeztünk, és az elmúlt négy évben többször hívtunk, fogadtunk és tüntettünk ki nemzetközi futballvezetőket, mint korábban évtizedek alatt. A diplomáciai előkészítésnek sikerült elfeledtetnie, hogy több évtizede nincs nemzetközileg számon tartott klubcsapatunk, se futballválogatottunk; hogy a brazil vb-n már játékvezetőnk sem volt; és a magyar nemzeti bajnokságnak húsz év után sikerült újra futballistát delegálnia egy világbajnokságra.

Mivel az alap-infrastruktúra adott Budapesten, gigaberuházásokat nem igényel az Eb-rendezés – a Puskás-stadion újjáépítéséről az Eb-rendezéstől függetlenül döntött a kormány –, így kézben tarthatók a költségek. Ha ésszerűen szervezzük, akár még profitot is termelhet a nagy futballesemény, és mindenképpen jó érzés lesz a nagy európai dzsembori egyik főszereplőjének lenni. Ezért az UEFA-döntésnek talán azoknak is van okuk örülni, akik nem feltétlenül hívei a stadionépítésnek, labdarúgásunk közpénzekből való fejlesztésének.

2020-ban legalább négy mérkőzés erejéig európai futball lesz Magyarországon. Már csak hat évet kell rá várni.